

စိတ်ကူးပျော်စရာကဏ္ဍ

နိုင်ငံရပ်ခြား
လူငယ်လေး 'ရာမန်'
ပုံပြင်များ

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ

တီချယ်လိုင်-မြန်ဆိုင်ဆက်သွယ်။

JENALI RAMAN

လူငယ်လေး ‘ရာမန်’ ပုံပြင်များ
တီချယ်လှိုင်

မာတိကာ

၁။	ကာလီရဲ့လက်ဆောင် Kali's Gift	၁
၂။	ပညာရှိကို အနိုင်ယူတဲ့ ရာမန် Raman Beats The Scholar	၁၁
၃။	မှော်ဆရာရဲ့အမှား The Magician's Mistake	၃၀
၄။	ငွေချေးသူကို လှည့်စားတဲ့ ရာမန် Raman Tricks The Money Lender	၄၁
၅။	အဖော်ရသော သူခိုးများ Helpful Thieves	၅၂
၆။	ဒေါသကြီးတဲ့ဘုရင် The Angry King	၆၁
၇။	လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သူ The Assassin	၆၈

၈။	ရွှေရောင်သရက်သီးများ Golden Mangoes	၇၉
၉။	ရာဂျာဂုရုရဲ့ လက်စားချေမှု Rajaguru's Revenge	၉၄
၁၀။	နီဇမ်ရဲ့စိန်ခေါ်ချက် The Nizam's Challenge	၁၀၄
၁၁။	နန်းတွင်းသားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ The Courtiers' Pride	၁၁၉
၁၂။	ဘုရင်ကြီးနဲ့ ကြောင် The King and The Cat	၁၂၅
၁၃။	အပျင်းကြီးတဲ့ ပန်းချီဆရာ The Lazy Artist	၁၃၈
၁၄။	ရာမန်ရဲ့ အိမ်နီးချင်းများ Raman's Neighbours	၁၅၀
၁၅။	ဘာမှမရှိတဲ့ဖလား The Empty Bowl	၁၅၉
၁၆။	စိတ်ထားမွန်မြတ်တဲ့ ဦးလေး The Generous Uncle	၁၆၈
၁၇။	ရာမန်ရဲ့ ကလဲ့စား Raman's Revenge	၁၇၇

ကာလီရဲ့လက်ဆောင် Kali's Gift

Most of the people in Tenali Raman's village depended on planting crops and selling the harvest to get money. For these people rain was the most important thing. Without rain their crops would dry up and die. If this happened, they would have no money and no food.

ရာမန်တို့ရဲ့ “တီနာလီ”ရွာက လူအများစုဟာ ကောက်ပဲသီးနှံ စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ အဲဒီကောက်ပဲသီးနှံတွေကို ဝင်ငွေရအောင် ရောင်းချရေးအတွက် အဓိကမူတည်နေတဲ့ရွာတစ်ရွာဖြစ်တယ်။ အဲဒီရွာသားတွေအတွက် “မိုး”က အရေးအကြီးဆုံးပေါ့။ တကယ်လို့ မိုးသမရွာခဲ့ရင် သူတို့ရဲ့ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ခြောက်သွေ့ပြီး သေသွားတော့မှာပါ။ ဒီလိုဖြစ်လာပြီဆိုရင် သူတို့မှာ ပိုက်ဆံလည်း မရှိ၊ စားစရာလည်းမရှိ ဖြစ်သွားမှာပါ။

One year, when the summer was very bad, the village did not get any rain for a long time. The villagers, suffering from the heat and worried that their crops may die, prayed to the Gods to send rain.

တစ်နှစ်မှာ နွေရာသီက တော်တော်အခြေအနေဆိုးတဲ့အထိ ပူပြင်းနေချိန်မှာ မိုးကလည်း အချိန်အတော်ကြာကြာထိ မရွာနိုင်ဘူးတဲ့။ ရွာသားတွေက အပူဒဏ်ကိုလည်း ခံရတယ်။ သူတို့ရဲ့ သီးနှံပင်တွေ သေမှာကိုလည်း စိုးရိမ်နေရသတဲ့။ ဒီတော့ မိုးရွာဖို့ အတွက် နတ်ဘုရားဆီမှာ ဆုတောင်းခဲ့ကြတယ်။

One day an old Sanyasi who was travelling along the road visited Raman's village. It so happened that as soon as he walked into the village, dark clouds appeared and with a crash of thunder, it began to rain heavily. All the people were very happy and they believed that the Gods had sent the Sanyasi to bring them rain.

တစ်နေ့မှာ အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ “ဆန်ရာစီ”တစ်ဦးက လမ်းခရီးအတိုင်းခရီးသွားနေရင်း ရာမန်တို့ရဲ့ရွာကို အလည်ရောက်ခဲ့သတဲ့။ သူက ရွာထဲကိုလမ်းလျှောက်ဝင်လိုက်တာနဲ့ မည်းမှောင်တဲ့ မိုးသားတိမ်လိပ်တွေ တက်လာပြီး မိုးကြိုးပစ်လိုက်သတဲ့။ ဒီလိုနဲ့ မိုးတွေ သည်းသည်းမည်းမည်း ရွာချတော့တယ်။ လူတွေအားလုံး အလွန်ပျော်ရွှင်သွားကြတယ်။ ပြီးတော့ ဘုရား

သခင်က “ဆန်ရာစီ” ကိုလွှတ်ပြီး မိုးတွေ သယ်ဆောင်ခိုင်းတယ်
လို့လည်း ယုံကြည်သွားကြတယ်။

The villagers of Tenali danced around the surprised Sanyasi shouting, "He is a truly holy man!" Raman saw what was happening and began to laugh because he had seen the dark clouds gathering, much before the holy man stepped into the village.

တီနာလီရဲ့ရွာသားတွေက တအံ့တဩဖြစ်နေတဲ့ “ဆန်ရာစီ”
ကို ဝိုင်းပတ်ပြီး ကခုန်ကြတယ်။ ပြီးတော့ “သူက အမှန်တကယ်
မြင့်မြတ်တဲ့ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ” လို့ အော်ဟစ်ပြောဆိုနေကြ
သတဲ့။ ရာမန်က ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာကို တွေ့ပြီး ရယ်မော
နေတော့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မြင့်မြတ်ပါတယ်ဆိုတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ် ရွာထဲမဝင်လာခင်ကတည်းက မိုးသားတိမ်လိပ်တွေ တက်
နေတာကို သူကမြင်ထားတာကိုး။

The old Sanyasi knew that Raman was right. He realised that Raman was a very clever boy and decided to pass on his knowledge to Raman. He called Raman aside and said, "Tenali Raman, you are a very clever boy and someday you will be famous. I will teach you a mantra that you should chant one thousand times in front of the Goddess Kali. But make sure that you are alone inside the temple, only then will the Goddess appear and

“bless you with gifts.”

“ဆန်ရာစီ”က ရာမန်မှန်တယ်လို့ သိထားတယ်။ ရာမန်က လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ လူငယ်လေးဖြစ်လို့ ဆန်ရာစီက သူ့ပညာဗဟု သုတတွေ ဝေငှဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ ဆန်ရာစီက ရာမန် ကို ဘေးမှာခေါ်ထိုင်ခိုင်းပြီး ခုလိုပြောလိုက်တယ်။ “တိနာလီရာ မန် ... မင်းက တော်တော်လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ လူငယ်လေးပဲ။ တစ်နေ့ မှာ မင်း နာမည်ကျော်ကြားလာလိမ့်မယ်။ ငါ မင်းကို ဂါထာ မန္တန်တစ်ပုဒ် သင်ပေးမယ်။ အဲဒီဂါထာမန္တန်ကို ကာလီနတ် ဘုရားမရဲ့ရှေ့မှောက်မှာ အကြိမ်တစ်ထောင်ရွတ်ပေးရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကာလီဘုရားကျောင်းထဲမှာတော့ မင်းတစ်ယောက်တည်း ရှိနေမှရမယ်။ နတ်ဘုရားမနဲ့ မင်း နှစ်ယောက်တည်းရှိနေရမယ်လို့ ပြောတာ။ နတ်ဘုရားမက မင်းကို ကောင်းချီးပေးပြီး ဆုလက် ဆောင်တွေ ချီးမြှင့်လိမ့်မယ်”

Raman was excited and rushed to the Maha Kali temple. Making sure he was alone, he began to chant the mantra. As soon as he had finished chanting one thousand times, there was a flash of light and the Goddess Kali appeared in a cloud of smoke. She had one thousand heads and held a spear in her hand.

ရာမန်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားပြီးတော့ မဟာကာလီဘုရား ကျောင်းထဲ ဝင်သွားခဲ့တယ်။ သူတစ်ယောက်တည်းဖြစ်တဲ့အထိ သေချာအောင်၊ လူရှင်းအောင် ခဏစောင့်လိုက်ပြီး ဆန်ရာစီ

သင်ပေးလိုက်တဲ့ ဂါထာမန္တာန်ကို စရွတ်လိုက်တယ်။ ဂါထာ အကြိမ်တစ်ထောင်ပြည့်သွားတာနဲ့ အလင်းတန်းတစ်ခုဖြစ်လာပြီး ကာလီနတ်ဘုရားမက တိမ်ခိုးတွေထဲမှာ ပေါ်လာခဲ့သတဲ့။ နတ် ဘုရားမက ဦးခေါင်းတစ်ထောင်ရှိပြီး လက်ထဲမှာ လှံကိုကိုင်ထား သတဲ့။

At first Raman was shocked and bent down in fear, but suddenly he began to laugh and laugh. Kali became angry and shouted, "Why are you laughing at me boy?" Trying hard to control his laughter Raman says, "Ha! Ha! I'm so sorry, O! Goddess Kali. Even though I only have one nose, I find it difficult to wipe my nose when I have a cold. I just imagined how difficult it would be for you to wipe your one thousand noses, if you got a cold. Ha! Ha!"

ပထမတော့ ရာမန်က ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သွားပြီး ဦးချ အရိုအသေပေးလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုတ်တရက် ရာမန်က ထရယ် လိုက်မိတယ်။ ကာလီနတ်ဘုရားမက ဒေါသထွက်သွားပြီး ခုလို အော်လိုက်တယ် “မင်း ဘာကြောင့် ငါ့ကိုရယ်ရတာလဲ ကောင် လေး ...” ရာမန်က ရယ်တာကို ကြိုးစားထိန်းချုပ်လိုက်ပြီး “ဟာ ဟာ ... ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူး နတ်ဘုရားမ ကာလီရယ်။ ကျွန်တော် နှာခေါင်းတစ်ခုတည်းရှိတာတောင် အအေးမိနှာစေးရင် အခက်တွေ့နေတာ။ တကယ်လို့များ ခင်ဗျား အအေးမိနှာစေးခဲ့ ရင် နှာခေါင်းတစ်ထောင်ကို ဘယ်လိုများသုတ်နိုင်မှာလဲလို့

စဉ်းစားမိပြီး ရယ်လိုက်တာပါ”လို့ ပြောလိုက်သတဲ့။

The Goddess Kali stopped frowning and smiled. She admired the little boy's wit and honesty. Looking at Raman she said, "You are a very witty boy, Tenali Raman. Since you have made me smile, I will give you a gift." Saying this she waved her hand, and with a flash of light two bowls of milk appeared in front of Raman.

ကာလီနတ်ဘုရားမက မကျေမနပ်နဲ့ မျက်မှောင်ကြုတ်နေရာက ပြုံးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူမက ဟာသဉာဏ်ရှိပြီး ရိုးသားပွင့်လင်းတဲ့ကောင်လေးကို သဘောကျသွားသတဲ့။ ကာလီက ရာမန်ကိုကြည့်ပြီး “မင်းက တော်တော်ရယ်စရာပြောတတ်တဲ့သူပဲ ရာမန်။ မင်းက ငါ့ကို ပြုံးအောင်လုပ်နိုင်တဲ့အတွက် ငါမင်းကို လက်ဆောင်တစ်ခုပေးမယ်”လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ကာလီက သူမရဲ့လက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ အလင်းတန်းတစ်ခုနဲ့အတူ နွားနို့ထည့်ထားတဲ့ ဇလုံနှစ်လုံး ရာမန်ရှေ့မှာ ပေါ်လာသတဲ့။

Smiling at Raman she said, "Here are two bowls of milk. One contains the milk of knowledge and the other contains the milk of wealth. When choose a bowl and drink the milk, you will be blessed with wealth or knowledge for the rest of your life. Which bowl will you choose?"

ကာလီက ရာမန်ကို ပြုံးပြီး ခုလိုပြောလိုက်တယ် “ဒီမှာ နွားနို့ထည့်ထားတဲ့ ဇလုံနှစ်လုံးရှိတယ်။ တစ်လုံးက ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုဖြစ်စေမယ့် နို့ထည့်ထားတယ်။ အခြားဇလုံတစ်လုံးမှာ တော့ ပညာဗဟုသုတရစေမယ့် နို့တွေထည့်ထားတယ်။ မင်းက နွားနို့ဇလုံတစ်လုံးကို ရွေးချယ်ပြီး သောက်ရမယ်။ မင်းရဲ့ကျန်ရှိတဲ့ ဘဝခရီးမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဖြစ်ဖြစ်၊ ပညာဗဟုသုတဖြစ်ဖြစ် မင်းကိုကောင်းချီးပေးလိမ့်မယ်။ မင်း ဘယ်နို့ဇလုံကို ရွေးချယ်မှာ လဲ။

Raman looked at the bowls, thought for a while and then said, “O! Kali! How can I choose the bowl without tasting the milk, to find out which one is better? Would you allow me to just taste the milk from each bowl, before deciding?”

ရာမန်က နို့ဇလုံနှစ်လုံးကို ကြည့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခဏ လောက် စဉ်းစားပြီး ကာလီကိုပြောလိုက်တယ် “အို ... ကာလီ ကျွန်တော်က နွားနို့ကို မြည်းမကြည့်ရဘဲနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ရွေးချယ် လို့ရမှာလဲ။ ဘယ်ဟာကပိုကောင်းမှန်း မသိဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် မဆုံးဖြတ်ရသေးခင် နို့ဇလုံတစ်လုံးစီကနေ နည်းနည်း စိလောက် မြည်းကြည့်ခွင့်ပေးပါလား။”

Kali's one thousand heads looked at one another, then looked at Raman and said, “No problem Raman. Go ahead and taste the milk from both bowls.” With a gleeful giggle Raman quickly

picked up each bowl and took a two big mouths of milk from each. As he finished, he stood up and gave the Goddess a naughty smile.

ကာလီရဲ့ဦးခေါင်းတစ်ထောင်ဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပြန်အလှန် ကြည့်မိကြသတဲ့။ ပြီးတော့ ကာလီက ရာမန်ကိုကြည့်ပြီး “ကဲ ဇလုံနှစ်လုံးစလုံးက နွားနို့ကို သွားမြည်းတော့” လို့ ပြောလိုက်တာပေါ့။ ရာမန်က ဝမ်းသာအားရနဲ့ရယ်မောပြီး နွားနို့ဇလုံတစ်လုံးချင်းစီက နွားနို့တွေကို ပါးစပ်အပြည့် နှစ်ငုံစီငုံသောက်လိုက်သတဲ့။ သောက်ပြီးသွားတော့ သူက နတ်ဘုရားမကို ကလေးငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ရိုးသားတဲ့အပြုံးနဲ့ ပြုံးပြီးကြည့်နေသတဲ့။

Suddenly the Goddess realised that she had been tricked by Raman. She became furious and said, “How dare you trick me!” Raman quickly asked her forgiveness and said, “Forgive me O! Kali! But what is the use of knowledge without wealth. I will be able to do a lot more good if I had both.”

ရုတ်တရက် နတ်ဘုရားမက သဘောပေါက်သွားတယ်။ ရာမန်က သူ့ကိုလှည့်စားလိုက်ပြီဆိုတာကိုပေါ့။ နတ်ဘုရားမ ကာလီက ဒေါသထွက်သွားပြီး “မင်းက ငါ့ကို လိမ်ညာလှည့်စားရဲတယ်ပေါ့”

“ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ ကာလီ။ ဘာမှမချမ်းသာဘဲနဲ့ ပညာဗဟုသုတကို ဘယ်လိုအသုံးချမှာလဲ။ ကျွန်တော့်ဆီမှာ စီးပွား

ဥစ္စာရော၊ ပညာပါ နှစ်ခုစလုံးရှိနေရင် ပိုပြီးကောင်းတာပေါ့လို့ ရာမန်က ပြန်ပြီးဆင်ခြေပေးလိုက်တယ်။

Once again the Goddess realised that Raman was being honest and forgave him. She blessed him and in a flash of light disappeared. From that day on Tenali Raman began his adventures using wit and knowledge to bring him great wealth.

ရာမန်ရဲ့စကားကိုကြားတော့ နတ်ဘုရားမက သဘောပေါက် နားလည်သွားပြီး ရာမန်ရဲ့ရိုးသားမှုကြောင့် ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်သတဲ့။ ကာလီက ရာမန်ကို ကောင်းချီးပေးပြီး အလင်းတန်းတစ်ခုထဲမှာ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သတဲ့။ အဲဒီနေ့ကစပြီး တိနာလီရွာမှာ ရာမန်ဟာ သူ့ပညာ၊ ဗဟုသုတတွေကို အသုံးချရင်း ကြီးပွားချမ်းသာတဲ့ဘဝကို ရောက်ရှိသွားသတဲ့ကွယ်။

Tenali Raman grew up to be famous for his wit and knowledge in his village. But very soon he wanted to move out of his village and into the capital, Vijayanagar, where the King Krishnadevaraya lived. He knew that if he could get to visit the King, he would impress the King with his wit and knowledge. And hopefully Krishnadevaraya would give Raman a place in his court, since he was famous for promoting learning and art.

တိနာလီရာမန်ဟာ သူ့ရဲ့ပညာဉာဏ်ကြောင့် ရွာထဲမှာ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားစွာနဲ့ ကြီးပြင်းခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ မကြာခင်မှာပဲ ရွာကနေထွက်ခွာပြီး မြို့တော်ကို သွားချင်ခဲ့သတဲ့။ အဲဒီမြို့တော်ကတော့ ဘုရင်မင်းမြတ် ‘ခရစ်ရှနာဒီဗာရာယ’နေထိုင်တဲ့ ‘ဗိဇျေး

ရာနာဂါ'ဆိုတဲ့ မြို့တော်ပဲပေါ့။ တကယ်လို့ သူက ဘုရင်မင်းမြတ် ဆီ အလည်သွားပြီး ဘုရင်အထင်ကြီးအောင် သူ့ရဲ့ဇေယျာဓိကို အသုံးချမယ်၊ ဒီတော့ ဘုရင်ကသူ့ကို နန်းတွင်းရုံးတော်မှာ နေရာပေးပြီးရာထူးခန့်အပ်မယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်အပြည့်နဲ့ တွေးနေသတဲ့။ ဒီလိုဖြစ်လာရင် သူက ရာထူးတွေတက်ပြီး အနုပညာဘက်မှာ ပိုပြီးသင်ယူနိုင်တော့မှာပေါ့။

One day Raman found out that the King's most favourite subject, Rajaguru was visiting his friends in a town near Raman's village of Tenali. Rajaguru was an old scholar who had taught the King when he was a child. Raman knew that if he could impress Rajaguru, he would definitely get to meet the King. Without hesitating, Raman picked up his collection of poems and writings and rushed to meet Rajaguru. When he arrived at the house where Rajaguru was staying, he convinced the guards to let him meet Rajaguru.

တစ်နေ့မှာ ဘုရင်ကြီးရဲ့မျက်နှာသာအပေးခံရဆုံးဖြစ်တဲ့ 'ရာဂျာဂုရု'ဆိုသူက ရာမန်တို့ရွာအနီးက မြို့တစ်မြို့မှာရှိတဲ့ သူငယ်ချင်းဆီကို အလည်လာသတဲ့။ ဒါကို ရာမန်က တွေ့လိုက်တယ်။ 'ရာဂျာဂုရုက အသက်အရွယ်အိုမင်းတဲ့ ပညာရှိတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဘုရင် ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ပညာသင်ပေးခဲ့သူဖြစ်တယ်။ တကယ် လို့ 'ရာဂျာဂုရု'ကို မြှောက်ပင့်ပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် သူ

အမှန်တကယ် ဘုရင်နဲ့တွေ့ခွင့်ရမယ်လို့ ရာမန်ကစဉ်းစားမိတယ်။ ဒီတော့ ဘာမှတုံ့ဆိုင်းမနေတော့ဘဲနဲ့ ရာမန်က သူ့ကဗျာ စာတို ပေစတွေကို စုဆောင်းလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပဲ 'ရာဂျာဂုရု' ဆီသွားတွေ့တယ်။ ရာဂျာဂုရုတည်းခိုနေတဲ့ အိမ်ကို ရောက်တော့ အစောင့်တွေကို ရာဂျာဂုရုနဲ့တွေ့ခွင့်ပေးဖို့ ခွင့်တောင်းသတဲ့။

At first Rajaguru laughed when he saw the thin young man from Tenali. Then he asked Raman, "So, how can I help you young man?" Raman replied without hesitation, "Sir, I would like to impress you with my wit and knowledge so that you will introduce me to the King. I have always dreamed of being a subject in the King's court."

တိနာလီရွာကလာတဲ့ လူငယ်ပိန်ပိန်သေးသေးလေးကို တွေ့လိုက်ရလို့ ပထမတော့ ရာဂျာဂုရုက ရယ်လိုက်တာပေါ့။ နောက်တော့ ရာမန်ကို စမေးတယ် "ငါ ဘာကူညီရမလဲ ကောင်လေး" ရာမန်က မဆိုင်းမတွဘဲ ပြန်ဖြေလိုက်တယ် "ဆရာကို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇေနညဏ်နဲ့ ပညာ၊ ဗဟုသုတတွေ ထုတ်ပြပါရစေ။ ပြီးရင် ကျွန်တော့်ကို ဘုရင်ကြီးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါ။ ဘုရင်ကြီးရဲ့ နန်းတွင်း ရုံးတော်မှာ အမှုထမ်းဖြစ်ဖို့ ကျွန်တော် အမြဲတမ်း စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ပါတယ်"

Rajaguru and his friends began laughing

loudly. When they stopped, one of Rajaguru's friends said, "Silly young man! How are you going to impress Rajaguru? He is one of the oldest, wisest scholars in the Kingdom."

ရာဂျာဂုရုနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်ကြတာပေါ့။ အရယ်ရပ်သွားတဲ့အချိန်မှာ ရာဂျာဂုရုနဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ခုလိုပြောသတဲ့။ “မိုက်လိုက်တဲ့လူငယ်ပဲ။ ရာဂျာဂုရုကို မင်းဘယ်လို ပညာပြလို့ရမှာလဲ။ သူက ဘုရင့်နေပြည်တော်ထဲမှာ အသက်အကြီးဆုံး၊ ပညာအရှိဆုံးပဲကွ”

Raman ignored the man and took out his poems and writings. As he read them to Rajaguru and his friends, they realised that Raman was no ordinary young man. When he had finished reading, Raman began cracking witty jokes that made Rajaguru and his friends laugh till tears came from their eyes. When he had finished, the Rajaguru promised to speak to the King and get Raman into the King's court.

ရာမန်က ဘယ်သူဘာပြောပြော ဥပေက္ခာပြုပြီး သူ့ရဲ့ကဗျာတွေ၊ စာတွေကို ထုတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရာမန်က ရာဂျာဂုရုနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ဖတ်ပြလိုက်တယ်။ ရာမန်က သာမန်လူငယ်လေးမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သူတို့သဘောပေါက်သွားကြသတဲ့။ ရာမန်က စာတွေ၊ ကဗျာတွေဖတ်ပြပြီးချိန်မှာ ရာဂျာဂုရုနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေက မျက်ရည်ကျတဲ့အထိ ရယ်မောခဲ့ကြတယ်။

ရာဂျာဂုရုက ဘုရင်ကိုပြောပြပေးမယ်၊ ပြီးရင် ဘုရင့်ရုံးတော်ကို ခေါ်သွားပေးမယ်လို့ ကတိပေးသတဲ့။

Raman waited patiently for many days to hear from Rajaguru. But after one month he realised that Rajaguru had not kept his promise. He had probably forgotten Raman when he returned to Vijayanagar.

ရာမန်ဟာ ရာဂျာဂုရုဆီက သတင်းကောင်းကြားရဖို့ ရက်အတော်ကြာကြာ စိတ်ရှည်လက်ရှည် စောင့်နေခဲ့သတဲ့။ ဒါပေမဲ့ အချိန်တစ်လကျော်လာပြီဆိုတော့ ရာဂျာဂုရု ကတိမတည်ဘူးလို့ နားလည်သွားတယ်။ သူက ဗီရူးရာနာဂါကို ပြန်ရောက်သွားတာနဲ့ ရာမန်ကို မေ့သွားလေရောလားမသိ။

Determined to meet the King, Raman sold his house in Tenali and left for Vijayanagar with his family. When he arrived in Vijayanagar, Raman asked for directions to Rajaguru's house. He found the house, but the guards stopped him. Luckily, one of them recognised him as the young man from Tenali and said to the others, "He's the funny man from Tenali. Rajaguru knows him. Let him through."

ဘုရင်နဲ့တွေ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ရာမန်က တီနာလီမှာရှိတဲ့ သူ့အိမ်ကိုရောင်းပြီး မိသားစုနဲ့အတူ ဗီရူးရာနာဂါမြို့ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီမြို့ကိုရောက်တော့ ရာမန်က ရာဂျာဂုရုရဲ့အိမ်

သွားမယ့်လမ်းကို မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအိမ်ကိုရှာတွေ့တော့ အစောင့်တွေက တားတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ အစောင့်တစ်ယောက်က တီနာလီကကောင်လေးဆိုပြီး မှတ်မိသွားတယ်။ ဒီအစောင့်က သူ့လူတွေကိုပြောလိုက်တယ်။ “သူက တီနာလီကကောင်လေးလေ၊ တကယ်ရယ်ရတဲ့ကောင်လေးပါ။ သူ့ကို သွားခွင့်ပေးလိုက်”လို့ ပြောသတဲ့။

When the guards took Raman to Rajaguru, he was shocked! He did not think that the young man from Tenali would have the courage to visit him, in the King's capital.

အစောင့်တွေက ရာမန်ကို ရာဂျာဂုရုဆီခေါ်သွားတော့ ရာဂျာဂုရုက တော်တော်ကြီး ထိတ်လန့်သွားသတဲ့။ တီနာလီက လူငယ်ကလေး ဘုရင့်နေပြည်တော် သူ့ဆီအလည်လာဖို့ ဒီလောက် သတ္တိရှိမယ်မှန်း သူမထင်ခဲ့ဘူးတဲ့။

He was secretly afraid that if he introduced the witty and intelligent Raman to the King, he might lose his place as the King's favourite subject.

ရာမန်က ဘုရင်ကို ဉာဏ်ရည်ထက်ထက်မြက်မြက်နဲ့ မိတ်ဆက်လိုက်ရင် ဘုရင်က သူ့အပေါ်မျက်နှာသာမပေးတော့ဘဲ နန်းတွင်းမှာ နေရာပျောက်သွားတော့မယ်လို့တွေးပြီး ရာဂျာဂုရုက တိတ်တဆိတ် စိတ်ပူပင်ကြောက်လန့်နေသတဲ့။